

Недълъкото на св. Отци — билъ награден съ нагръден кръстъ. Притежава и два ордена: V-та степень за гражданска заслуга и IV-та степень „за човеколюбие“. Взималъ участие почти въ всички полезни инициативи. Членува въ почти всички общеполезни начинания. Ръководи старопиталището отъ започване строежа му и до днесъ.

Петър Кънчевъ — стр. 102. Роденъ на 25 августъ 1874 г. въ Севлиево, дето е завършилъ IV класъ, а V и VI кл. въ Габрово. Постъпва въ Художествената академия, дето изучава 4 год. живописъ и 2 год. рѣзбарство. Става учител при курсоветѣ на Варненската търг.-индустриална камара. Занимава за специализация въ Белгия, Германия, Чехия, Русия. Става учител и директоръ въ Държ. столарско училище въ Русе и София — 18 години и презъ 1932 година го напуска и се установява въ София. Той се счита основателъ на новата рѣзбарска школа въ България и всички учители-рѣзбари сѫ негови ученици. Той е изучилъ най-добре нашите стари рѣзбарски паметници, за което е събрали за печатъ много материалъ.

Никола Костовъ — стр. 122. Роденъ е на 1893 год. въ гр. Севлиево. Синъ на бедни, но трудолюбиви родители, при осъждане срѣдства, той завършилъ Габровската гимназия, учителствувалъ една година, а следъ това постъпилъ въ Военното на Н. В. училище, което завършилъ въ навечерието на свѣтовната война, въ която взелъ участие, като младъ офицеръ отъ 9-и артилерийски полкъ. Следъ войната се връща отъ Дойранския фронтъ, кѫдето билъ, и още сѫщата година написаль първите редове, въ които изказалъ мѣката си по несбѣднатите идеали на българския народъ. Оттогава започва дейността му на сътрудникъ на много наши вестници и списания. По-късно напушта военната служба, свѣршва правните и държавни науки въ Софийския държавенъ университетъ и постъпва на служба по сѫдебното ведомство.

Димитър Сѣбевъ Денчевъ — стр. 132. Председателъ на Севлиевската задруга „Росица“ въ Плѣвенъ. Роденъ на 4/17 юни 1873 година въ гр. Севлиево. Първоначалното и петокласно образование получилъ въ родния си градъ, завършилъ Казанлъшкото педагогическо училище и следъ това взелъ допълнителна класическа матура отъ Варненската м. гимназия.

Учителствувалъ е нѣколко години въ разни села и градове (с. с. Пелишатъ, Гурково — Балчикско, гр. Севлиево, Горна-Орѣховица и Варна).

Следъ последното му уволнение отъ учителство, завършва право и педагогия въ Женева. Завръща се въ България и заема сѫдийска длъжност, прокуроръ и достига до председателъ на сѫдъ, обаче, бива принуденъ, въпреки же-